

Memorie van toelichting

I. ALGEMEEN

Inleiding

Dit wetsvoorstel strekt tot aanpassing van de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren (Wrra). Met de voorgestelde wijzigingen wordt de verplichting tot overleg met de vertegenwoordiging van personeel van de rechterlijke macht en het hierbij geldende overeenstemmingsvereiste met betrekking tot de rechtspositionele regels met gevolgen voor individuele rechten en plichten van rechterlijke ambtenaren, niet langer op wetsniveau vastgelegd. Deze regels over overleg en overeenstemming over arbeidsvoorwaarden passen, zo is gebleken, beter op het niveau van een algemene maatregel van bestuur. Daartoe wordt de Wrra gewijzigd. Daarbij is ook de keuze gemaakt om een aantal bestaande bepalingen uit de wet over de rechtspositie van rechterlijke ambtenaren naar AMvB-niveau te verplaatsen, waarvoor het overeenstemmingsvereiste geldt. Door deze aanpassing van de Wrra en een daarmee samenhangende wijziging van het Besluit rechtspositie rechterlijke ambtenaren (Brra) wordt tevens een verdere flexibilisering van de regeling van de rechtspositie van rechterlijke ambtenaren bereikt.

Het voornemen tot een wijziging van het overeenstemmingsvereiste is aan de Tweede Kamer gemeld door de Minister van Veiligheid en Justitie in reactie op het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State (hierna: de Afdeling). Dit advies van 30 juni 2015 is gegeven naar aanleiding van ingediende amendementen bij het wetsvoorstel tot *wijziging van de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren en enige andere wetten in verband met de uitbreiding van de mogelijkheden om ten aanzien van voor het leven benoemde rechterlijke ambtenaren disciplinaire maatregelen op te leggen en tevens andere maatregelen te treffen*. In het verzoek om advies over de amendementen heeft de regering de vraag gesteld hoe het overeenstemmingsvereiste, dat nu nog is vastgelegd in artikel 51 van de Wrra, zich verhoudt tot het recht van amendement van de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Meer in het bijzonder is de vraag gesteld of amendementen op een wetsvoorstel tot wijziging van de Wrra kunnen worden aanvaard, dan wel kunnen worden uitgevoerd, zonder dat over de inhoud van deze wijzigingen overeenstemming is bereikt met de vertegenwoordiging van de ambtenaren van de rechterlijke macht. Tevens heeft de regering de Afdeling gevraagd in te gaan op de vraag wat het passende regelingsniveau is van de diverse rechtspositionele voorzieningen voor rechterlijke ambtenaren met rechtspraak belast.

De Afdeling heeft in haar advies aangegeven dat de wetgever met de huidige regeling van het overeenstemmingsvereiste zichzelf een vorm van zelfbinding heeft opgelegd. Deze zelfbinding betekent echter niet dat amendementen die strekken tot wijziging van de Wrra niet kunnen worden aanvaard en worden uitgevoerd zonder dat over de inhoud van deze wijzigingen overeenstemming is bereikt met vertegenwoordiging van de ambtenaren van de rechterlijke macht. De wetgever heeft vrijwillig voor deze voorwaarde gekozen en moet, volgens de Afdeling, bevoegd worden geacht om hetzij door een wijziging van artikel 51 Wrra, hetzij door in een bijzonder geval van die bepaling af te wijken, op zijn eerdere zelfbinding terug te komen. Bij de verdere behandeling van het bovengenoemde wetsvoorstel is een aantal amendementen door de Tweede Kamer aanvaard. De Minister voor Rechtsbescherming heeft tijdens de verdere plenaire behandeling toegezegd werk te maken van een passend regelingsniveau van rechtspositionele voorzieningen voor rechterlijke ambtenaren. Dit wetsvoorstel geeft uitvoering aan deze toezegging.

Achtergrond overeenstemmingsvereiste

Het wettelijke overeenstemmingsvereiste voor de rechterlijke macht vindt zijn oorsprong in het overlegstelsel van de overheid met de verschillende ambtenarenbonden. Met dit overlegstelsel werd beoogd een gelijkwaardigere positie van partijen te bereiken in het

arbeidsvoorwaardenoverleg bij de overheid. Gepoogd werd voor arbeidsvoorwaarden voor ambtenaren een overlegsituatie te bereiken, die lijkt op die van de marktsector. Hoewel de betrokkenheid van de organisaties van overheidspersoneel bij de totstandkoming van de arbeidsvoorwaarden in de loop der jaren al was gegroeid naar echte onderhandelingen die in overeenstemming moesten uitmonden, moest het resultaat van dergelijke onderhandelingen in bepaalde gevallen altijd eerst nog in regelgeving worden vastgelegd, voordat de daaruit voortvloeiende rechten en verplichtingen komen te gelden voor individuele ambtenaren. Daarom is in het arbeidsvoorwaardenoverleg bij de overheid in het verleden als uitgangspunt genomen dat de binding van de werkgever aan afspraken met de bonden in de overheidssector, gerealiseerd kon worden door in regelgeving de verplichting op te nemen dat overheden de gemaakte afspraken zouden verwerken in de desbetreffende publiekrechtelijke regelingen. Op deze manier werd het formeel vastleggen van het onderhandelingsresultaat in documenten die een vorm hebben, waar de betrokken partijen verder niet volledig hun invloed op kunnen uitoefenen, van garanties voor de bonden voorzien.

Voor reguliere ambtenaren is het overlegstelsel op enig moment vastgelegd in voormalig artikel 125 van de Ambtenarenwet. Artikel 12 van de Militaire Ambtenarenwet 1931 en artikel 47 van de Politiewet 2012 regelen de overeenstemming met de vakbonden op dezelfde wijze. Voor de laatstgenoemde twee wetten is dit ook na inwerkingtreding van de Ambtenarenwet 2017 per 1 januari 2020 gelijk gebleven. Anders dan in de Wrra, bepalen deze wetten dat *de wijze, waarop met de daarvoor in aanmerking komende vakorganisaties van overheidspersoneel overleg wordt gepleegd over aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van de ambtenaren, alsmede de gevallen waarin overeenstemming in dat overleg dient te worden bereikt bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt geregeld.*

Het overeenstemmingsvereiste voor de rechterlijke macht is in 1994 in de wet opgenomen. In de Wrra is het overlegstelsel met de Sectorcommissie rechterlijke macht (in artikel 48) en de gevallen waarin overeenstemming in dat overleg verplicht is (in artikel 51) op wetsniveau belegd. Doel van het overeenstemmingsvereiste is ook hier dat de inhoud van een rechtspositionele regeling, voor zover het betreft een regeling waaraan individuele rechterlijke ambtenaren rechten en plichten kunnen ontleen, niet zonder instemming van de vertegenwoordiging van de ambtenaren van de rechterlijke macht wordt bepaald. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de regering met deze regeling nauw wilde aansluiten bij de regeling van het overeenstemmingsvereiste in ambtenarenzaken, zoals geregeld in het toenmalige ambtenarenrecht.

Waarborgen collectieve onderhandelingen rechtspositie rechterlijke macht

Door de borging van het overeenstemmingsvereiste wordt ook uitvoering gegeven aan het internationaalrechtelijk beschermde recht op collectieve onderhandelingen. De Afdeling wijst in haar advies op de verdragen nrs. 87 en 98 van de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) waarin het recht op collectieve onderhandelingen wordt erkend, en op artikel 6 van het (Herzien) Europees Sociaal Handvest (ESH). ILO-Conventie nr. 87 (Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention) erkent de collectieve onderhandelingsvrijheid, hetgeen inhoudt dat vakbonden het recht hebben om vrij te onderhandelen over arbeidsvoorwaarden.

Met de huidige wettelijke regeling komt de collectieve belangenbehartiging van rechterlijke ambtenaren van hun individuele arbeidspositie niet volledig uit de verf, omdat de garantie dat een onderhandelingsresultaat dat is bereikt met de Sectorcommissie rechterlijke macht volledig en ongewijzigd wordt omgezet in de betreffende bepalingen in de Wrra, niet kan worden gegeven. De Afdeling heeft immers geconstateerd dat het ontbreken van overeenstemming als bedoeld in artikel 51 Wrra, niet aan aanvaarding dan wel uitvoering van amendementen bij een wetsvoorstel tot wijziging van de Wrra in de weg hoeft te staan. Dit

geeft aan de Sectorcommissie rechterlijke macht, die overigens uitsluitend bestaat uit vertegenwoordigers van de NVvR, een positie die afwijkt van die van de bonden voor Politie en militairen. Door aan te sluiten bij de systematiek van de regeling voor deze ambtenaren en het overeenstemmingsvereiste dus op het niveau van de AMvB te regelen zal dit voortaan op gelijke voet met politieambtenaren en militaire ambtenaren gelden. Op deze manier wordt beter gegarandeerd dat de afspraken die op zorgvuldige wijze tot stand zijn gekomen tussen de regering en de Sectorcommissie rechterlijke macht, volledig en ongewijzigd in regelgeving kunnen worden omgezet.

Constitutionele kaders

Met het beleggen van het overeenstemmingsvereiste op AMvB-niveau ontstaat ook een behoefte om de regeling van de rechtspositie van rechterlijke ambtenaren in plaats van op wetsniveau, te regelen op het niveau van AMvB. Zodoende kan de toepassing van het overeenstemmingsvereiste op rechtspositionele regels ten volle zijn beslag krijgen. Daarom wordt er voor gekozen om zo veel mogelijk rechtspositionele onderwerpen in de toekomst bij algemene maatregel van bestuur te regelen. De regeling van de rechtspositie van rechterlijke ambtenaren in de huidige wet is hierom nog eens opnieuw bezien en beoordeeld op de vraag of wettelijke regeling voor alle onderwerpen noodzakelijk is.

Daarbij gelden wel enkele randvoorwaarden. De rechtspositie voor rechterlijke ambtenaren is uiteindelijk niet voor niets in een wet geregeld. De artikelen 116, vierde lid, 117 en 118, eerste lid, van de Grondwet bevatten bepalingen die ertoe strekken de onafhankelijkheid van rechterlijke ambtenaren met rechtspraak belast en de procureur-generaal bij de Hoge Raad te waarborgen. In artikel 117 van de Grondwet wordt met het oog hierop bepaald dat de leden van de rechterlijke macht met rechtspraak belast en de procureur-generaal bij de Hoge Raad bij koninklijk besluit voor het leven worden benoemd, dat zij op eigen verzoek of wegens het bereiken van een bij wet te bepalen leeftijd worden ontslagen, dat zij daarnaast in bij wet bepaalde gevallen kunnen worden geschorst of ontslagen door een bij wet aangewezen tot de rechterlijke macht behorend gerecht, en dat de wet overigens hun rechtspositie regelt. Met betrekking tot de met rechtspraak belaste rechterlijke ambtenaren en de procureur-generaal bij de Hoge Raad zijn de mogelijkheden om de rechtspositie anders dan bij wet te regelen zodoende niet gelijk aan die voor andere rechterlijke ambtenaren. De onderwerpen ontslag en schorsing kunnen ingevolge artikel 117, tweede en derde lid, van de Grondwet alleen bij wet worden geregeld. Delegatie van regelgevende bevoegdheid is op grond van de Grondwet voor deze groep rechterlijke ambtenaren mogelijk als het andere onderwerpen van rechtspositionele aard betreft. Echter met het oog op de borging van de onafhankelijkheid en integriteit van rechters is er een aantal bepalingen dat toch op wetsniveau moet worden behouden. De bescherming van de rechtspositie van rechters moet namelijk niet alleen zijn geënt vanuit de belangen van de individuele rechterlijke ambtenaren, maar ook vanwege het directe algemene maatschappelijk belang dat daaraan te koppelen is, namelijk het waarborgen van de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van deze rechterlijke ambtenaren en het vertrouwen in de rechterlijke macht. Waar thans een bepaling in de Wrra dus niet uitsluitend van betekenis is voor de individuele rechtspositie van de rechterlijke ambtenaren, maar waar er ook een breder (maatschappelijk) belang bestaat dat verband houdt met de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van en het vertrouwen in de rechterlijke macht, wordt dit uitgangspunt in dit wetsvoorstel zo veel mogelijk doorgevoerd met een regeling van de materiële norm (het 'wat') op wetsniveau en kan uitwerking van die norm voor de individuele ambtenaren (het 'hoe') zoveel mogelijk worden neergelegd op het niveau van de AMvB. Hierbij is tevens de analogie met de Ambtenarenwet 2017 gezocht: wat in die wet op wetsniveau is geregeld, wordt ook in de Wrra op wetsniveau geregeld. Voor de onderwerpen die sterk samenhangen met het ontslag en schorsing is besloten die ook op wetsniveau te behouden. Dat geldt ook voor de gehele regeling van disciplinaire maatregelen, omdat

ontslag en schorsing daar onderdeel zijn van het stelsel van maatregelen. Het is wenselijk om dit met het oog op het beschermen van de rechterlijke onafhankelijkheid volledig in een formele wet te blijven regelen.

Hoofdpijnen van het voorstel

In dit wetsvoorstel wordt geregeld dat de meeste afspraken over rechtspositionele onderwerpen bij algemene maatregel van bestuur vastgelegd kunnen worden. Er komt daarvoor in de wet een aangepaste algemene grondslag voor de regelgeving van rechtspositionele onderwerpen bij algemene maatregel van bestuur.

Ook komt er een apart artikel waarin is opgenomen dat bij algemene maatregel van bestuur moet worden geregeld op welke wijze en in welke gevallen overleg moet worden gepleegd en overeenstemming moet worden bereikt met de Sectorcommissie rechterlijke macht.

Bij de keuze om bepalingen van rechtspositionele aard uit de Wvra te schrappen en deze, evenals toekomstige onderwerpen, in het vervolg op het niveau van AMvB te regelen, is als uitgangspunt gehanteerd dat rechtspositionele bepalingen in beginsel bij AMvB worden geregeld, tenzij:

- a. uit de Grondwet, Europees recht of internationale verdragen of verplichtingen voortvloeit dat onderwerpen regeling op het niveau van wet in formele zin behoeven (zoals regels over disciplinaire maatregelen jegens rechters);
- b. het regels betreft die in het bijzonder gericht zijn op het waarborgen van de onafhankelijkheid, onpartijdigheid en integriteit van en het vertrouwen in rechterlijke ambtenaren (waaronder regels over benoembaarheid);
- c. het regels betreft die in sterke mate ingrijpen in de persoonlijke levenssfeer van rechterlijke ambtenaren; en
- d. het regels betreft die in het bijzonder verband houden met de magistratelijkheid van het ambt van rechter of officier van justitie.

De bepalingen over benoeming, ontslag en schorsing en andere disciplinaire maatregelen van rechterlijke ambtenaren met rechtspraak belast en de procureur-generaal bij de Hoge Raad blijven in de wet staan. Daarnaast bevat de wet, als dit wijzigingsvoorstel is doorgevoerd, de volgende rechtspositionele garanties: de algemene bepaling dat een rechterlijk ambtenaar recht heeft op een aanstelling voor een gemiddeld aantal uren per week alsmede op salaris, de verplichting om voorafgaand aan de benoeming een eed af te leggen, een regeling van aansprakelijkheid van de Staat voor schade veroorzaakt door de ambtsuitoefening door een rechterlijk ambtenaar, een regeling van incompatibiliteiten en nevenbetrekkingen en de disciplinaire maatregelen ten aanzien van voor het leven benoemde rechterlijke ambtenaren. De procedure voor ontslag en schorsing bij de Hoge Raad blijft ongewijzigd in de wet staan. Voor zover de wettelijke bepalingen vallen onder de beschrijving van de onderwerpen waarover overeenstemming moet worden bereikt strekt straks het overeenstemmingsvereiste zich materieel ook (nog steeds) uit tot deze bepalingen. Dit blijkt uit het advies van de Raad van State van 20 december 1991, no. W04.91 0422 (Stcrt. van 9 maart 1993, nr. 47), zoals aangehaald in de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel tot Wijziging van de Ambtenarenwet en andere wetten inzake de wijze waarop het georganiseerd overleg wordt gevoerd. De minister zal dus, ook als het overeenstemmingsvereiste op AMvB-niveau wordt geregeld, bij een wetsvoorstel tot wijziging van wettelijke bepalingen waaraan individuele rechterlijke ambtenaren rechten of verplichtingen kunnen ontleen evenzeer gebonden zijn aan de eis van overeenstemming als nu het geval is.

Gevolgen voor regeldruk en financiële gevolgen

Het wetsvoorstel heeft naar verwachting geen gevolgen voor regeldruk en geen financiële gevolgen.

Advies en consultatie

Een concept van dit wetsvoorstel en de memorie van toelichting zijn voorgelegd aan de Hoge Raad, de Raad voor de rechtspraak, het College van procureurs-generaal, de procureur-generaal bij de Hoge Raad en de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR). Ook heeft een internet-consultatie van deze versie van het voorstel plaats gevonden.

PM consultatiereacties

Daarnaast is advies gevraagd aan de Autoriteit Persoonsgegevens en het Adviescollege Toetsing Regeldruk (ATR).

PM adviezen

II. ARTIKELSGEWIJS

A

Vanwege het vervallen van een aantal artikelen, of delen daarvan, worden verwijzingen naar de betreffende bepalingen in twee begripsbepalingen gewijzigd. De inhoud van de begripsbepalingen verandert hierdoor niet.

B

Artikel 1b

Dit artikel geeft een algemene delegatiegrondslag voor regeling van diverse rechtspositionele onderwerpen van rechterlijke ambtenaren bij of krachtens algemene maatregel van bestuur (hierna ook: AMvB). Een groot deel van de inhoud van het artikel komt overeen met het huidige artikel 54 van de Wrra. Vanwege het uitgangspunt dat de hoofdregel wordt dat de meeste onderwerpen van rechtspositionele aard niet in de wet, maar in de AMvB zullen worden vastgelegd is er voor gekozen deze grondslag meer aan het begin van de wet te plaatsen.

De bevoegdheid tot nadere regeling van onderwerpen zoals die nu vastligt in de artikelen 5d, 5e, 7, derde lid, 19a, 19b en 45, derde lid, van de Wrra, gaat op in dit nieuwe artikel 1b.

Middels het overgangsrecht wordt bepaald dat huidige regels die nu in het Brra staan en gebaseerd zijn op de vervallen bevoegdheidsbepalingen in het vervolg mede hun grondslag vinden in deze nieuwe bepaling van de Wrra. Ook rechtspositionele bepalingen uit de wet die nu komen te vervallen en in de AMvB zullen terugkomen, kunnen allemaal op dit nieuwe artikel 1b Wrra worden gebaseerd. Inhoudelijk gaf artikel 54 Wrra al de mogelijkheid om veel op AMvB-niveau vast te leggen, maar kon dit natuurlijk niet worden gedaan voor zover het onderwerp al in de wet was geregeld.

Artikel 1c

Het eerste lid van dit artikel is gelijk aan het huidige artikel 50, tweede lid. Het tweede lid van artikel 1c geeft een delegatiegrondslag voor regeling van het overlegstelsel en overeenstemmingsvereiste zoals die nu zijn vastgelegd in artikel 48, eerste lid, en artikel 51, eerste en tweede lid, Wrra. Daarnaast wordt een grondslag voor regeling van arbitrage (huidige artikel 51, derde lid) en de samenstelling en werkwijze van de Sectorcommissie rechterlijke macht (huidige artikel 50, derde lid) opgenomen.

C

Omdat het onderwerp “plaatsing van...” volledig bij AMvB zal worden geregeld wordt dit uit de titel van Hoofdstuk 2 geschrapt.

D

De artikelen 5a tot en met 5e vervallen. De vervallen artikelen zijn niet noodzakelijk ter borging van de onafhankelijkheid en integriteit van rechters en hangen niet samen met ontslag en schorsing. De inhoud van deze bepalingen zal na inwerkingtreding van de onderhavige wet bij algemene maatregel van bestuur worden geregeld. De bevoegdheid tot regeling bij AMvB wordt gedekt door het nieuwe artikel 1b Wrra.

Er is voor gekozen om de algemene eisen voor benoembaarheid op het wetsniveau te stellen (de artikelen 2 tot en met 5 van de Wrra), maar de regeling van plaatsing bij een bepaalde rechtbank of gerechtshof, en plaatsing bij een parket van het OM, wat is verbonden aan de benoeming, of wijzigingen in de benoeming op verzoek van betrokkene te beleggen op het niveau van een AMvB. Op deze manier worden de eisen die samenhangen met de

magistratelijheid van het ambt van rechter of officier van justitie in de wet geregeld, maar liggen zaken die meer betrekking hebben op de dagelijkse werkzaamheden en dus op de zaken die de arbeidsrechtelijke positie van de ambtsdrager raken vast in de AMvB.

E

In artikel 5g Wrra wordt de eis dat het formulier voor het model van de aflegging van de eed of belofte voor het aanvaarden van het ambt als bijlage bij de wet moet zijn vastgelegd vervangen door een vastlegging hiervan in een AMvB. Dit komt overeen met de regeling hiervan in de Ambtenarenwet 2017.

F

Artikel 6 kan komen te vervallen omdat deze materie nu al in artikel 4 van het Brra is geregeld en alle bepalingen in het betreffende hoofdstuk van de wet verder ook op AMvB niveau worden belegd.

G

Het tweede en derde lid van artikel 7 vervallen. De vervallen bepalingen hebben geen betrekking op de borging van de onafhankelijkheid en integriteit van rechters en hangen niet samen met ontslag en schorsing. De inhoud van deze bepalingen zal bij algemene maatregel van bestuur worden geregeld. De bevoegdheid tot regeling bij AMvB wordt gedekt door het nieuwe artikel 1b Wrra.

H

Dit betreft een technische aanpassing.

I

De artikelen 13 tot en met 19b vervallen. De vervallen artikelen 13 tot en met 19 hebben geen betrekking op de borging van de onafhankelijkheid en integriteit van rechters en hangen niet samen met ontslag en schorsing. De inhoud van deze bepalingen zal bij algemene maatregel van bestuur worden geregeld. De bevoegdheid tot regeling hiervan bij AMvB wordt gedekt door het nieuwe artikel 1b Wrra. De bevoegdheid tot nadere regeling bij AMvB die nu vastligt in de artikelen 19a en 19b gaat op in de algemene delegatiegrondslag van artikel 1b.

J

De artikelen 40 en 41 vervallen. De vervallen artikelen hebben geen betrekking op de borging van de onafhankelijkheid en integriteit van rechters en hangen niet sterk samen met ontslag en schorsing. De inhoud van deze bepalingen zal bij algemene maatregel van bestuur worden geregeld. De bevoegdheid tot regeling bij AMvB wordt gedekt door het nieuwe artikel 1b Wrra.

K

De artikelen 45 en 46 vervallen omdat deze onderwerpen bij algemene maatregel van bestuur zullen worden geregeld. De bevoegdheid tot regeling bij AMvB wordt gedekt door het nieuwe artikel 1b Wrra.

L

Dit betreft een technische aanpassing.

M

Dit betreft een technische aanpassing.

N

Het hele hoofdstuk over overleg vervalt. De inhoud van artikel 50, tweede lid, is overgenomen in artikel 1c. In artikel 1c is tevens bepaald dat bij AMvB wordt bepaald op welke wijze overleg wordt gepleegd en wanneer overeenstemming moet zijn bereikt. Op grond hiervan wordt in het Brra de inhoud van het huidige artikel 48, eerste lid, en artikel 51 eerste en tweede lid, Wrra opgenomen. Ook de bevoegdheid om bij AMvB regels te stellen over arbitrage en de samenstelling en werkwijze van de Sectorcommissie komt in artikel 1c terug.

O

Artikel 54 vervalt. De inhoud van dit artikel komt (op enkele punten aangevuld) terug in het nieuwe artikel 1b van deze wet.

P

Met de wijziging van artikel 5g (zie onderdeel E) is het niet meer verplicht om het modelformulier als bijlage bij de wet op te nemen. Het formulier zal bij AMvB worden vastgesteld.

Artikel II

In de Wet op de rechterlijke organisatie wordt in de artikelen 16 en 86 verwezen naar de Wrra vanwege het – andere – salaris dan daar geregeld dat de voorzitter van een gerecht en het ander rechterlijk lid van het bestuur (artikel 16) of rechterlijke leden van de Raad van de rechtspraak (artikel 86) op grond van de Wet RO ontvangen. Dit salaris wordt bij AMvB bepaald waarbij een aantal artikelen uit de Wrra van overeenkomstige toepassing is verklaard. Omdat deze artikelen in de wet vervallen moet de betreffende AMvB worden aangepast waarbij de materiele normen in die AMvB worden opgenomen. Hiertoe wordt in artikel 86 een nieuw zevende lid toegevoegd.

Artikel III

Dit is een omhangbepaling. Hiermee wordt verzekerd dat het Brra (mede) zijn grondslag vindt in de nieuwe artikelen 1b en 1c van de Wrra.

Artikel IV

Dit artikel regelt de samenloop met andere lopende wetsvoorstellen. Er is geen ander overgangsrecht nodig.

Artikel V

Inwerkingtreding...

De Minister voor Rechtsbescherming